
Studenti jsou jako Dobeš, a naopak

Studenti jsou jako Dobeš, a naopak

28.2.2012 Mladá fronta DNES Strana 8 Názory, Martin Komárek
Přešlap Martina Komárka komentátora MF DNES

Dobeš, který chce ustoupit od školního, se chová stejně nerozumně jako protestující studenti. A studenti se chovají iracionálně jako Dobeš. Nejprve však ke studentům.

Je to jen anekdota, ale vyjadřuje podstatu věci: studentky DAMU se domlouvají o přípravách Týdne neklidu. Jde o to, co si vezmou na sebe a kam vyrazí. Když se jedna zeptá, proti čemu se vlastně protestuje, všechny ostatní ji umlčí: „O to přece nejde, jde o to, abychom byly vidět.“

Když kverulantka namítne, že ještě více by byly vidět, kdyby demonstrovaly na podporu Dobeše, kolegyně jim nechápu. Zato je přijat návrh, aby si Týden neklidu odložily na květen, kdy bude tepleji a budou si moci vzít krátké sukně.

Naši neklidní studenti o tom, k čemu směřuje vysokoškolská reforma, většinou také nevědí vůbec nic. Školné jim připadá nespravedlivé, protože studium má být zkrátka zadarmo. A Dobeš je velmi nesympatický. Ti informovanější ještě řeknou, že zkorumpovaná vláda chce dosadit do školských rad různé podržtašky a zkrachovalé politiky. A v neposlední řadě protestují i proto, že se jim protesty líbí.

Předpokládám, že student, který to dočetl až sem, si myslí, že autor je stvůra, která se ocitla na Dobešově výplatní pásce poté, co musel odejít Bátora. Není tomu tak. Autor si myslí, že Dobeš měl jít už dávno a způsob jeho vyjednávání s akademickými lidmi je dobešovský, to jest více než nešťastný.

Korunu mu nyní ministr nasadil tím, že od školního chce odstoupit. Odstoupit by měl raději sám. Školné je součástí vládního prohlášení a je to jeden ze zcela nesporných bodů reformy. Obchod, který ministr protestujícím nabízí, je ponižující. Naši neklidní se zlobí nad údajným zbytečným placením a údajným oklešťováním akademických svobod. Přistoupíme-li na tuto rétoriku, nabízí Dobeš vlastně: „Za to, že si necháte okleštit svobody, vám zaplatíme.“

Opusťme vroucí kotlík emocí a iracionality, který přihřívají jak studenti, tak Dobeš, a podívejme se na fakta.

Zkusme se zeptat v klidu třeba jedné ze studentek DAMU: „Potřebují naše vysoké školy víc peněz? Potřebují kvalitnější výuku?“ Odpověď by samozřejmě byla ano.

Na otázku, jak dostat do školství více peněz a jak zkvalitnit měkké normy, abychom byli srovnatelní s civilizovanými zeměmi, už může být odpovědí víc. Podle různých odhadů utíká díky korupci ze státního rozpočtu několik desítek miliard. „Kdyby si udělali politici pořádek, mohly by být naše univerzity nejbohatší na světě.“

Jistě, ale tak se dá odpovědět na požadavky důchodců, stavitelů dálnic, policistů... Ale to nemění nic na tom, že školné je spravedlivé, motivující, pomůže školám a studenty, pokud budou dobře propracovány půjčky, nijak zvlášť nezátíží.

Stejně tak je pravda, že většina našich vysokých škol nemá evropskou a světovou úroveň a zatím nejsou schopny se na ni samy dostat. Stejně tak je pravda, že grantové komise jsou spolky, jejichž členové si vzájemně přihrávají peníze. Přirovnat je k provázání politiky a byznysu není vůbec přehnané. A všichni se shodneme na tom, že máme příliš mnoho psychologů, sociologů a podobně, ale málo inženýrů. A až na výjimky naše exaktní věda ve srovnání s Evropou za moc nestojí.

Rozumný profesor, děkan, rektor či student, kterému jde o něco jiného než o vlastní pohodlí, to přece musí uznat. A neměl by hledět na to, že reformu prosazuje nešika Dobeš. Není to Dobešova reforma, je to reforma vysokých škol, o které se jedná léta a kterou chce středopravá vláda dokončit. Některé její body jsou sporné, některé jsou zcela jasně k lepšímu. Nic však není k protestování, jen k jednání. Uznávám, že s někým jiným než s Dobešem.